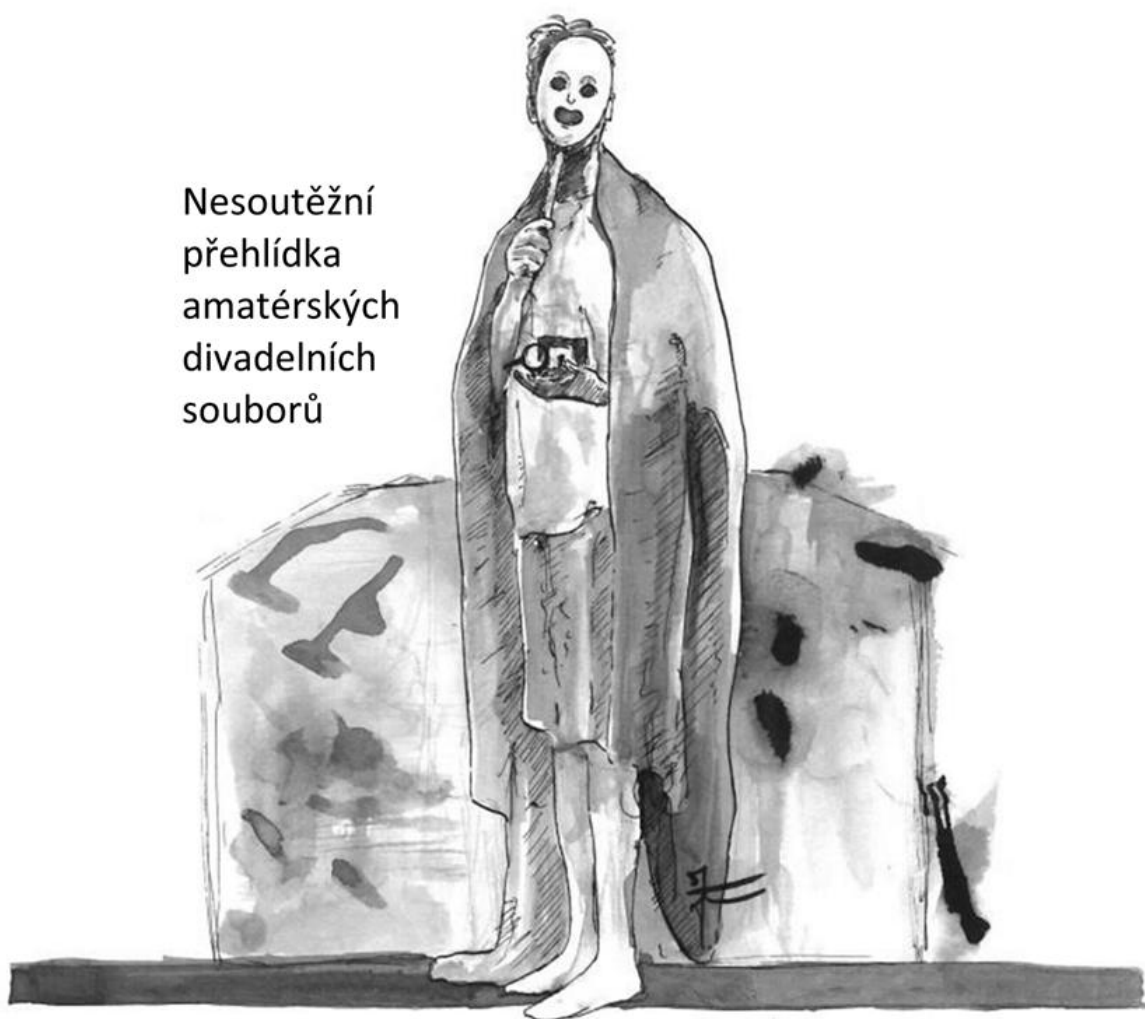

ZPRÁVODAJ

23. Sokolovské čurdy

26. – 28. září 2025

Nesoutěžní
přehlídka
amatérských
divadelních
souborů

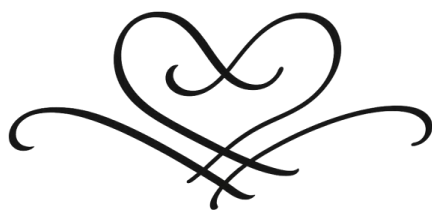
třetí číslo

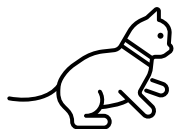

Střípky z minulého večera

Včerejším dnem skončila 23. Sokolovská čurda.

Všichni už se opět těšíme na další rok!

Kočka na rozpálené střeše

Rozhovor s diváky

M+K: Jaký máte názor na rodinu, o které hra je?

Divačka1: Je dost nespravedlivá, ale to se bohužel děje.

Divačka2: Byla to velmi falešná rodina.

M+K: Byl vztah Maggie a Bricka doopravdy o lásce?

Divačka1: Podle mě byl pouze o penězích a zajištění.

M+K: Jaké pocity ve vás vyvolávala postava otce?

Divačka1: Vnímala jsem ho jako milujícího člověka, bylo vidět že má svého syna Bricka upřímně rád.

Divačka2: Otec byl dle mého velmi přímý muž, který neměl v oblíbě lži.

M+K: Myslíte si, že neříct otci o jeho smrtelné nemoci bylo správné rozhodnutí?

Divačka: Nebylo, rodina mu to měla říct.

M+K: Ve hře se řeší rozdělení peněz po smrti otce. Je podle vás bohatý člověk šťastnější?

Divačka1: Určitě ne, lidé musí být spokojení sami se sebou. Jejich štěstí musí vycházet z nich, nejen z peněz.

Divačka2: S penězi je to ale jednodušší 😊.

M+K: Co si z dnešního představení odnášíte?

Divačka1: Příjemný večer. Poklona všem hercům, kteří ve hře hrají. Věřím, že za touto hrou stojí spousta práce.

Divačka2: Je pozoruhodné a obdivuhodné, že hra sepsána v jiném období má stále přesah do dnešní doby.

Básnička na úvod

Ne každé teplo rodinného krbu přináší pohodu, klid a mír. Někdy se stává, že mírný vánek emocí se změnil ve smrtící vír.

Když slova jak třísky látají vzduchem, probodávají srdce i duše, pak i to nejkrásnější vyznání citů, zní najednou hloupě a hluše.

Vše rozpálené emocemi, záští a zlobou, nedovolí v klidu stát. Hledání cesty mezi námi, je, jak na pochod se po uhlících dát.

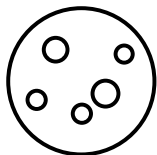
Našlapujme zlehka, možná šlapeme po svých a cizích snech. Jsou křehké jak vločka sněhu, není to beton, asfalt ani plech.

Na konci cesty, je možná náš cíl smíření a my nohy si zchladíme. Když k němu dojdeme? Která cesta je ta pravá? Nevíme, bloudíme.

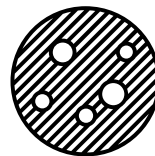
Než zůstat stát na místě, je vždy lepší zlehka jak kočka vyrazit. Na místě stát, stáváme se žábou, co nechá se pomalu, ale jistě uvařit.

Rozhovor vedly: Míša a Klárka

Odvrácená strana měsíce

Rozhovor s herečkou

M+K: Podle čeho jste vybírali tuto inscenaci?

H: Hledali jsme hru pro celý soubor. Během prvních dvou představení hrála postavu turistky, sestřičky a paní z Anglie jedna herečka. Teď se k nám ale přidaly nové tváře a my tak postavy rozdělili.

M+K: Je vám role Milky blízká?

H: Samozřejmě, je to hra ze života. Dokážu se do postavy dobře vžít.

M+K: Bylo zkoušení hry náročné?

H: Mnohokrát jsme ji předělávali, aby nebyla tak dlouhá. Také nás zasáhl covid a zkoušení se protáhlo. Bohužel jsme přišli i o jednoho z našich členů, dnes by měl svátek. Hráli jsme i na jeho počest.

M+K: Když se vrátíme zpět k vaší postavě, jedna ze sester žije v malém městečku a druhá ve velkoměstě, jak to máte vy?

H: Mám raději menší města. Žiji kousek od Kraslic, skoro u lesa, kde je pár rodinných domků. Vážím si svého klidu.

M+K: Myslíte si, že je běžné, že ve vztahu vždy jeden miluje víc?

H: Není to tak vždy, ale občas se to stane.

M+K: A vy osobně věříte na pravou lásku?

H: Nejspíše ano.

Básnička na úvod

Vždy jsem chtěla pro tebe to nejlepší... Stále ve vzduchu visí a v uších zní stále. Jenomže všechno je už asi jinak a jinde, naše životy jdou po svých cestách dále.

Co jsme si, to jsme si, tou otřepanou frází, přesvědčujeme se pořád sami mezi sebou.

Však zůstává v nás do paměti navždy vryto: Já neublížil tobě, já poškozen byl tebou!

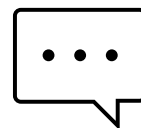
Tak motáme se po orbitech, co se někdy protnou. Tajemství uschovaná, na odvrácené straně srdce. Velký třesk našich bolestí hrozí každou vteřinou. Stačí se jenom zastavit. Škoda, když jeden nechce.

Rozhovor vedly: Míša a Klárka

RUBRIKA: ZNÁTE/NEZNÁTE

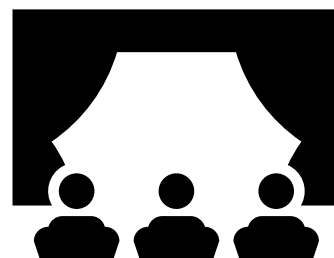
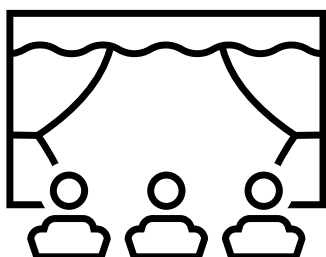
Rubrika pro diváky

Znáte soubory, které se zabývají organizací Čurdy nebo při ní vypomáhají? Jedná se o soubory DBZ a DMH. Řeknu Vám pár titulů, které tyto soubory hrály/hrají a Vy mi odpovíte buď znám nebo neznám.

- Divadelní komedie: Tuto hru jsme neviděl a neznáme ji.
- Malý princ: Malého prince jsme viděli a hru znám.
- Krvavá svatba: Tuto hru neznáme.
- Sluha dvou pánů: Ano, tuto hru známe.
- Romeo a Julie aneb Tanec a zpěv: Hru jsme viděli a známe ji.
- Přišel na večeri: Neznáme.
- Tlustý prase: Hru neznáme.
- Urvi to: Neznáme.

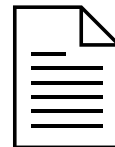

Tuto rubriku si můžete vyplnit i vy, čtenáři!

Povídání o viděném

Kočka na rozpálené plechové střeše

Posledním sobotním představením Sokolovské čurdy byla Kočka na rozpálené plechové střeše Tyjátru Horažďovice. A jaké bylo Povídání o viděném?

Martin: Copak jsme to vlastně viděli? Dovolím si ihned odpovědět. Viděli jsme moc hezké divadlo. Kočku na rozpálené plechové střeše jsem nikdy neviděl, já ignorant, ale musím říct – Karle, kur**, seš fakt dobrej 😊

DMH: Mně se hrozně líbily kulisy, bylo to úžasné představení. Měl jsem párkrát ale pocit, že tam „něco“ nezapadlo, že některé situace mi přišly přehrané nebo naopak nedohrané. Šla jsem do toho s tím, že jsem nevěděla, co mám očekávat, hru jsem neznala, ale zapůsobilo to na mě, vyvolalo to ve mně emoce, které neumím pojmenovat, ale byla jsem celou dobu v tranzu. Tahle hra bude ve mně rezonovat ještě za týden. Měla jsem husinu, střídaly se ve mně různé emoce.

Petra: A jste schopni dát dohromady příběh?

DMH: Je to příběh rodiny, která bojuje o dědictví, o vztazích v rodině, kde se členové vzájemně nesnáší, o závislosti na alkoholu.

Martin: Když bych měl tu hru pojmenovat jedním slovem, napadá mě slovo MANIPULACE. Kočka všemi manipuluje, ale netlačí při tom na pilu. Mám dvě věci, které mi vadily a říct to musím – Bricku, vypil jsi flašku a půl whiskey a na tobě to nebylo vůbec poznat? Přistihl jsem se, že ti počítám sklenky a říkal jsem si, že to není možné, že by chlap byl normálně po 20 minutách pod stolem. Libuško, ty jako matka, ty bys taky měla s ostatními manipulovat, jsi moc hodná.

Kája (režie): Musím vám říct, že my jsme se sem hrozně těšili. Když jsme odjížděli z loňské Čurdy, byli jsme moc potěšeni, jak na rozborácích hodnotí mladí diváci, slyšíme upřímná slova, popíšete nám, jak to na vás působí, čistě a pravdivě. A přitom hezky. Většinou jsme na přehlídkách dostali vylágoš, řešila se sexualita, homosexualita a děkuju, že vy jste o tom tady nemluvili.

Petra: Já vás viděla v Nučicích a vím, že tam se tohle téma řešilo. A viděla jsem vás dneska, a to představení od poslední hrozně vyrostlo, vylezly z toho jiné věci, a ta

homosexualita zůstala v pozadí, řešily se věci mnohem podstatnější. Důležitější jsou vztahy mezi jednotlivými členy rodiny.

Martin: Přesně, souhlasím, homosexualita pro mě tady nebyla vůbec důležitá.

Robert: Ta hra byla napsána v Americe v 50. letech a v té době se homosexualita řešila, bylo to aktuální téma a bylo v té době běžné, že se chlapi normálně ženili, měli manželky, děti, a přitom byli homosexuálové. Když mě Karel oslovil s nabídkou zahrát si v této hře otce, byl jsem potěšen, ale hned na rovinu jsem se zeptal, o čem to chce hrát, že pokud o té homosexualitě, tak do toho nejdu.

Andrea: Na mě hra působila až příliš dlouhá. Někdy jsem se přistihla, že přestávám vnímat. Některé dialogy mi přišly dlouhé, až příliš. Vadilo mi, že nemůžu přechít Bricka, nepoznala jsem, s kterým pocitem, s jakou emocí vstupuje na jeviště a proč jedná, jak jedná.

Martin: Bylo to skvělé představení a my vám, milý soubore, moc moc děkujeme.

Odvrácená strana měsíce

Vždycky jsme překvapení, jak rychle naše přehlídka uteče. Sotva se nadechneme, najednou je tu neděle. A s ní poslední představení Sokolovské čurdy. Tím byla Odvrácená strana měsíce divadelního spolku Trosky Kraslice.

Martin: Poslední povídání o viděném je zde. A naposledy se zeptám: Co jsme vlastně viděli?

Divák: Viděli jsme moc hezké představení, dojemné, dokonce mi vytryskly slzy. Viděl jsem premiéru a dnes to bylo o level lepší. Jsem rád, že jsem přijel a představení jsem mohl vidět.

DMH: Viděli jsme moc hezkou divadelní hru o vztahu dvou sester, o bolesti, o minulosti, o naději, o toxickém vztahu mezi matkou a synem ...

Fanda: Mně toto téma neoslovuje, nedotýká se mě, ale věřil jsem vám všechno, a dokonce jsem si s vámi všechno prožil od začátku do konce. A za to děkuji.

Danča: Mě potěšila hudba. Ten výběr hudby byl geniální, celé album se vlastně jmenuje *Odvrácená strana měsíce* (Pink Floyd: *Dark side of the Moon*).

Trosky: Hrajeme o vztazích, o snaze matky uchránit svého syna před tím, co potkalo ji.

DMH: Já jsem to z toho nepoznala, že se matka snaží chránit syna před tím, aby ho nepotkalo to, co ji, spíše jsem to vnímala tak, že chránila sebe-přes samotou. A to je ta její odvrácená strana měsíce, každý máme něco, co před ostatními ukrýváme.

Petra: Kolikátá repríza to dnes byla? Desátá? S Martinem jsme se shodli, že to je nejlepší, co jste jako soubor udělali. Je to skvělé představení.

Martin: Když matka vzpomíná na to seznámení a na vztah s Maťem, mluví pořád jako „stará“, přitom té holce bylo dvacet, byla živá. Nějak mi tato pasáž neseseděla.

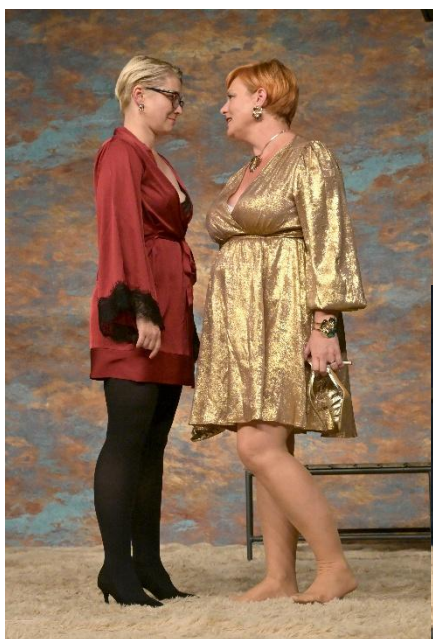

Ta hra je ale skvělá. A vy jste ji výborně udělali. Jste to vy. Vám to sedí „jak prdel na hrnec“. A vy jste se jako soubor hrozně zlepšili. Když se dneska mluví o souboru Trosky Kraslice, je třeba zpozornět. Jste výborní a my vám za dnešní představení moc děkujeme.

Foto-okénko

Kočka na rozpálené
střeše

Odvrácená strana
měsíce

Jak to viděl Freeman

Kočka na rozpálené plechové střeše

Že umí Karel skvěle režírovat – to vím.
Že mají v Horažďovicích skvělé herce – to vím také.
O letošní kočce to ví všichni, co představení viděli.
Nádherná scéna, skvělé herecké výkony. Prostě pecka
a divadelní zážitek.
Diváci ani nedutali a za zvučné ticho v sále bylo
důkazem, že je představení vtáhlo, drží a nepouští.
Díky moc všem a snad zase někdy.

M. Freeman

Odvrácena strana měsíce

Tak tohle bylo asi to nej, co jsem od Kraslických viděl.
Herecké výkony, hudba, kulisy, prostě krásná hra. Místy
dojemná a k zamyšlení, zároveň s přístupem naděje. Moc
moc moc díky trosky. Jste skvělí!

M. Freeman

Vyhlášení 23. Sokolovské čurdy

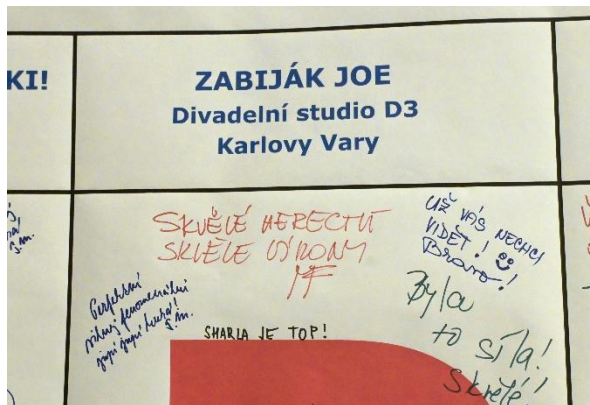
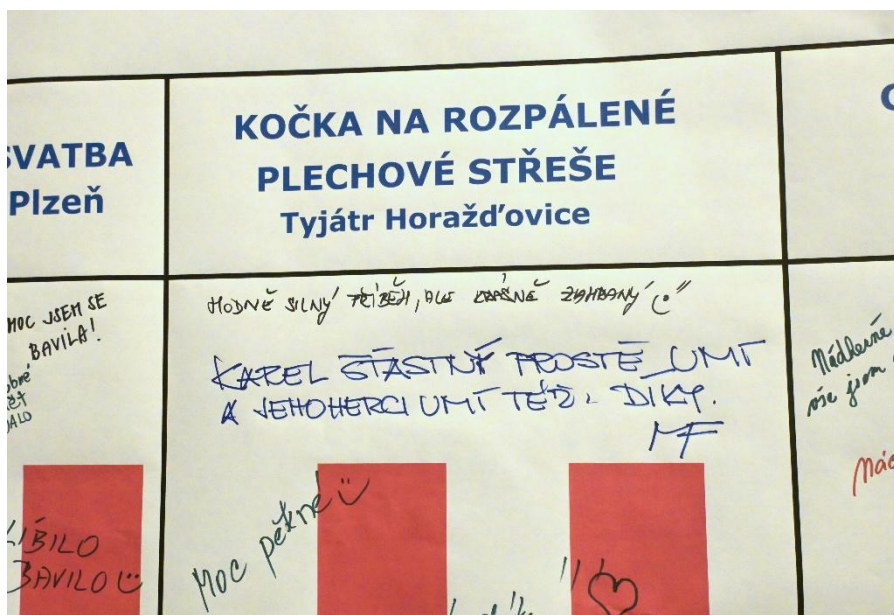
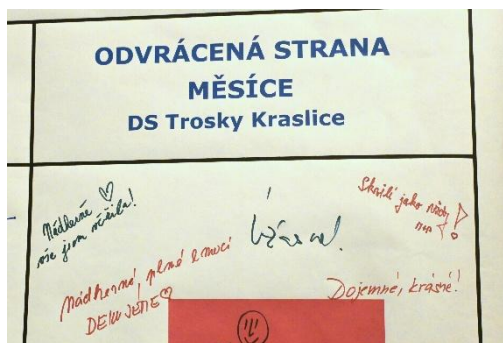
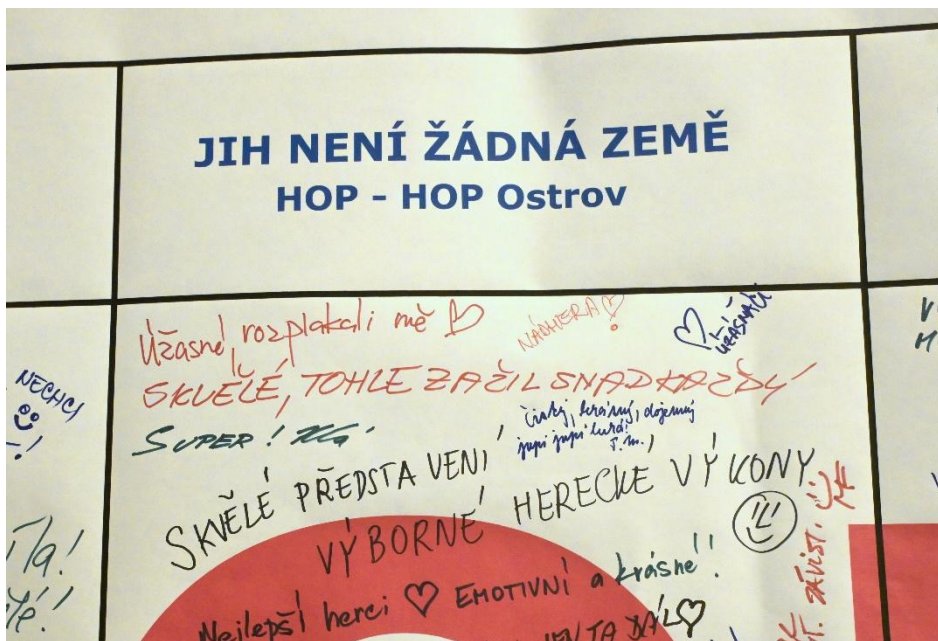

**Hlavní cena Františka Zborníka, cena Sokolovská čurda:
Matylda ze hry Jih není žádná země, Hop – Hop Ostrov**

**Zlatý vrtík Václava Junka (scéna)-Nenávidím tě Bukowski!,
Broukovcovo Kamdivadlo, Česká Kamenice**

VOX POPULI

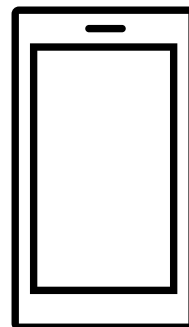
Kontakty přehlídky

Tiskový mluvčí – Martin Volný – **608 414 972**

Organizace – Jaroslava Nikodémová – **775 670 841**

Organizace + účetní – Eva Valjentová – **723 899 095**

Zpravodaj – Pavlína Šponiarová – **731 845 455**

Nevybrali jste si žádný kontakt?

Tak ještě jeden přihodíme, třeba: 774 627 836

Divadelní maskérka: „Jakou tvář chcete mít?“

Herec: „Nejlépe rozesmátou.“

Maskérka: „Tak si přečtěte svou výplatu.“

Jaký je rozdíl mezi divadelním režisérem a kouzelníkem?

Kouzelník umí zmizet s králíkem, režisér s celým rozpočtem.

Herec po derniéře: „Tohle představení si budu navždy pamatovat.“

Kolega: „Tak to jsi jediný, protože diváci už zapomněli během druhého dějství.“

Šéfredaktor:

Pavlína Šponiarová

Redakce třetího čísla:

Václav Fišer

Matěj Šulc

Spolupracovali na třetím čísle:

Martin Volný

Viky Volná

Míša Veletová

Klárka Primasová

Fotograf:

Ivo Mičkal

23. Sokolovská čurda se uskutečnila za podpory:

Databáze českého
amatérského divadla

Sokolov

Akce je realizována za finanční
podpory města Sokolova.

Městský dům
kultury Sokolov

